

рово били изловени по улицитѣ, изъ колибитѣ и по полето, безъ да сж имали въ ржцетѣ си нѣкакво оржие. Скоро обаче турцитѣ доведоха вързанъ въ вериги войводата Цанко Дюзтабановъ, свещеника Иванъ, председателътъ на революционния комитетъ Екимъ Цанковъ и други 8—10 души, за които казваха, че били „башъ комити.“

Пристигане на Фазлж паша.

Нѣколко дена по-късно турцитѣ радостно се разтичаха по пѣтя къмъ Севлиево да посрещнатъ своя генералъ Фазлж паша съ плененитѣ бунтовници. И, наистина, откъмъ лозята се подаде голѣма турска конна и пеша войска. Фазлж паша тържествено пристигаше. Като събори Дрѣновския манастиръ, той обиколи Трѣвна, Габрово и Севлиево. Задигналъ бѣ много пари отъ богатитѣ чорбаджии. За да получи по-голѣми суми, той обръщаше топоветѣ срещу градоветѣ и заплашваше, че ще ги срине и изгори. Българитѣ се събираха по нѣколко челяди на едно въ нѣкоя по-голѣма кжца и тамъ въ страхъ и трепетъ очакваха смъртъ или спасение. Женитѣ и момичетата държаха въ ржце кутии съ чуканъ червенъ пиперъ за отбрана. Чорбаджиитѣ намираха слабото мѣсто на пашата. Той обичаше паритѣ и ракията. Кесии, пълни съ жълтици, и шишета съ люта ракия, — ето кое спаси раята.

Като смири всички въ Севлиево, Фазлж паша взе съ себе си хванатитѣ апостоли и войводи Ст. Пешевъ, Йонко Карагйозовъ, учителътъ Никола Дабевъ, свещеникъ Ради Миховъ, Христо Филевъ (синъ на дѣда Филя) и потегли за Търново. На срѣдъ пѣтя при село Балванъ, двама турци и единъ българинъ до-